

Nr 112.

Av herr **von Heland m. fl.**, om ökat anslag till det frivilliga skytteväsendets befrämjande.

I bilaga 6 till 1950 års statsverksproposition, fjärde huvudtiteln, föreslås, att till *Armén: Frivilliga skytteväsendets befrämjande* måtte av riksdagen för budgetåret 1950/51 anvisas ett reservationsanslag av 1 440 000 kronor.

Ifrågavarande anslag har utgått med samma belopp under de fem närmast föregående budgetåren.

Skytteförbundens överstyrelse har för budgetåret 1950/51 äskat ett anslag om 1 925 000 kronor och därvid åberopat bl. a. 1945 års försvarskommittés betänkande, i vilket även sistnämnda belopp föreslagits.

Försvarets civilförvaltning har, liksom för de tre närmast föregående budgetåren, äskat samma belopp som överstyrelsen.

I riksdagens båda kamrar väcktes vid 1949 års vårriksdag motioner om att reservationsanslaget till frivilliga skytteväsendets befrämjande skulle höjas med 284 000 kronor. Detta belopp avsåg att möjliggöra, att beräkningsgrunden för statsbidraget till skytteföreningarna skulle kunna höjas från 4 kronor per anslagsberättigande skytt i civila och 3 kronor i militära skytteföreningar till 5, resp. 4 kronor. Skytteföreningarna hava nämligen genom under årens lopp uppkomna kostnadsökningar för vapen, ammunition, materiel, arvoden till funktionärer m. m. fått allt större svårigheter att balansera sin budget, och de enskilda skyttarna belastas med över höva stora kostnader för bedrivande av sin betydelsefulla verksamhet.

Riksdagen avslag emellertid vid gemensam votering motionerna. Dels på grund härav, dels när kommittén för frivilligt försvarsarbete ännu icke avslutat sitt utredningsarbete, torde man, ehuru väl skytteföreningarnas ekonomiska förhållanden ingalunda förbättrats utan tvärtom försämrats, för närvarande icke böra upptaga denna fråga till behandling.

Däremot föreligger enligt vår mening ett bestämt behov av ökade medel för tillgodoseende av en annan synnerligen betydelsefull gren av skytteväsendets verksamhet, nämligen *skjutbanors underhåll*.

Föredraganden i skjutbaneärenden hos Skytteförbundens överstyrelse har i en till dess VU ingiven skrivelse i huvudsak framhållit följande:

Det för skjutbanors underhåll under budgetåret 1949/50 till förfogande stående beloppet, 167 000 kronor, har redan förbrukats. Det sammanlagda

behovet av medel för täckande av icke beviljade ansökningar uppgår för närvarande till	kronor 275 000
Härför beräknas av det för budgetåret 1950/51 föreslagna statsanslaget kunna disponeras.....	» 175 000
	Brist kronor 100 000

Under år 1950 och första halvåret 1951 beräknas inkomma ansökningar om statsbidrag för ett belopp av omkring kronor 250 000
 Vid utgången av budgetåret 1950/51 skulle således föreligga en sammanlagd brist av..... » 350 000

Ansökningar om bidrag inkomma numera i betydligt större antal än vad förhållandet var för endast två år sedan.

De främsta orsakerna härtill äro:

De skjutbanor, som i mycket stort antal uppfördes under 1940-talets första år för *relativt låga kostnader* och som — liksom skjutbanor över huvud taget — icke äro av permanent karaktär, ha nu börjat komma i sådant skick, att de tarva stundom rätt omfattande reparationer;

den alltmer utökade bebyggelsen i samhällenas hittillsvarande ytterområden nödvändiggör förflyttning av befintliga skjutbanor till nya platser om möjligt belägna längre från bebyggda områden.

Genom dessa omständigheter ävensom genom tillkomsten av automatvapen-skjutning hava kraven på säkerhet alltmera skärpts, icke blott inom själva skjutbaneanläggningarna utan även i dessas omgivningar.

Därest tillräckliga medel icke beviljas för tillgodoseende av vad som måste framstå såsom det viktigaste av allt, *nämligen säkerhetssynpunkterna*, synes skytteväsendet icke kunna ställas till ansvar för eventuellt uppkommande olyckshändelser.

Överstyrelsen har därutöver framhållit, att, enär skjutbanan är den centrala platsen för en skytteförenings verksamhet, dåligt underhållna eller ur säkerhetssynpunkt riskabla skjutbanor komma att i hög grad menligt inverka på rekryteringen till det frivilliga skytteväsendet och även i andra avseenden hämma en livskraftig utveckling av detsamma.

Jämväl för *hemvärnet*, vars skjututbildning till största delen bedrivs på skytteväsendets skjutbanor, är det av utomordentlig betydelse, att dessa äro i fullgott och riskfritt skick.

Enligt vad ovan angivits, har bristen på medel för skjutbanors underhåll vid utgången av budgetåret 1950/51 beräknats till 350 000 kronor.

Det synes oss synnerligen angeläget, att de av överstyrelsen angivna medelsbehoven i huvudsak tillgodoses, men med hänsyn till det ekonomiska läget torde en anslagsökning böra begränsas till 250 000 kronor.

Under hänvisning till vad ovan anförts, få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte till *Armén: Frivilliga skytteväsendets befrämjande* för budgetåret 1950/51 anvisa ett reservations-

anslag om 1 690 000 kronor, av vilket anslagsökningen, 250 000 kronor, skall avses för skjutbanors underhåll.

Stockholm den 17 januari 1950.

<i>Erik von Heland.</i>	<i>Rickard Lindström.</i>	<i>G. Heïman.</i>
<i>Gunnar Lodenius.</i>	<i>Axel Mannerskantz.</i>	<i>Lars E. Andersson.</i>
<i>P. G. Lundgren.</i>	<i>Ivar Persson.</i>	<i>Alfred Nilsson.</i>
<i>Otto Niklasson.</i>	<i>Karl Persson.</i>	<i>Ragnar Aaby-Ericsson.</i>
<i>Osc. Werner.</i>	<i>Ragn. Bergh.</i>	<i>Ivar Nilzon.</i>
<i>Gustav Hallagård.</i>	<i>Hugo Osvald.</i>	<i>Herbert Hermansson.</i>
<i>Olof Pålsson.</i>	<i>Torsten Bengtson.</i>	<i>B. A. Nilsson.</i>
<i>Gust. Elofsson</i> i Vä.	<i>S. G. W. Wahlund.</i>	<i>Gust. E. Andersson.</i>
<i>Bernhard Näsgård.</i>	<i>Gärda Svenson.</i>	<i>Jones Erik Andersson.</i>
